

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Боклащук Б. М., студент магістратури спеціальності
«Транспортні технології»

Керівники: к.т.н., доцент **Комарніцький С.П.**,
асистент **Мельник В.А.**

Подільський державний аграрно-технічний університет

Управління автотранспортом – актуальна проблема сучасного суспільства. Забезпечення безпечного руху в умовах постійно зростаючої міської агломерації виявляється ключовим фактором управління міськими територіями, забезпеченням безпеки, доступності та комфортності проживання громадян, економічної стабільності і розвитку урбаністичного соціуму. Автотранспорт – це не тільки економічний, а й неабиякий соціокультурний феномен. Його розвиток сприяє усуненню етнічних і культурних відмінностей між різними регіонами, між міським і сільським населенням. Глобально він виступає фактором світової інтеграції та формування єдиного цивілізаційного простору.

Стрімке збільшення парку транспортних засобів, безперервна інтенсифікація дорожнього руху, негативний вплив людського фактора – всі ці чинники обумовлюють критично високий, в порівнянні з іншими техногенними системами, рівень аварійності.

Провідним засобом забезпечення законності і правопорядку в сфері безпеки дорожнього руху є державний контроль.

Правові основи державного контролю в сфері безпеки дорожнього руху визначаються законами і підзаконними актами, інструкціями МВС в області забезпечення правопорядку і забезпечення безпеки дорожнього руху.

Аналіз правових джерел регламентації державного контролю в сфері безпеки дорожнього руху залишає подвійне враження. По-перше, в останні роки правове забезпечення галузевого контролю зробило відчутний крок вперед. Поступово заповнюються «прогалини» законодавства, усуваються правові колізії. На зміну застарілим нормам приймаються більш актуальні і досконалі. По-друге, – динаміка позитивних зрушень занадто повільна щоб вважатися цілком задовільною. Більшість законодавчих новацій є фрагментарними. Часто вони лише уточнюють існуючі положення і не несуть концептуального характеру. Тому основні аспекти державного контролю в сфері безпеки дорожнього руху охоплені переважно відомчими правовими актами. А, як відомо, на цьому рівні регламентація фундаментальних основ управління сферою безпеки дорожнього руху (в тому числі, галузевого контролю) об'єктивно неможлива.

Слід погодитися з думкою вчених, які бачать корінь цих проблем у відсутності концептуальної моделі нормотворчості. На сьогодні між нормативно-правовими актами з питань галузевого контролю немає сталих системних зв'язків, які б зумовили їх сувору ієрархію, чітке розмежування сфер їх дії, логічну послідовність їх прийняття або зміни, відповідність форми кожного акту (закон, постанова уряду, міжвідомчий документ, акт міністерства і т. д.) предмета його регламентації, структурованість і взаємоузгодженість правового масиву. Основними проблемними аспектами залишаються: контроль за станом автодоріг; контроль за реєстрацією та обліком транспортних засобів; контроль у сфері керування транспортними засобами, автоцивільної відповідальності; контроль за підготовкою, перепідготовкою та підвищенням кваліфікації водіїв, що впливає з попереднього пункту. Очевидно, що ці проблемні фактори представляють собою системне явище, яке потребує однозначного системного підходу при його вирішенні.

Ситуація вимагає комплексного підходу, який би охоплював всі ключові аспекти галузевої контролю, все його інститути, рівні і напрямки.